

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/117/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1015892366
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Králiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1015892366.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a členov senátu JUDr. Kamila Ivánka a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci obžalovaného Y. T. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/7/2015 zo dňa 30.07.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. januára 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému Y. T., nar. XX.XX.XXXX v V., bytom L. XX, V.

u k l a d á

podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/. písm. h/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/7/2015 zo dňa 30.07.2015 bol obžalovaný Y. T. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 26.10.2014 v čase okolo 01.00 hod. v V. na križovatke ulíc D. a P. pred hotelom N. P. sa rozbehol k E. U. so slovami „čo robíš, ja to tu strážim“ a následne ho bezdôvodne dvakrát udrel päťou do tváre, načo E. U. začal utekať smerom na B. námestie, pričom cestou bol zastavený P. O., ktorý mu ponúkol pomoc a odviezol ho pred P. palác, kde ho obvinený dobehol a znova opakovane začal udierať päťou do oblasti tváre, nosa v dôsledku čoho E. U. spadol na zem v dôsledku čoho sa obvinený spolu s P. O. rozbehli smerom k F. mýtu, kde ich zastavila a kontrolovala hliadka PZ, ku ktorej keď dobehol E. U. a povedal, čo sa mu stalo, obvinený mu začal pred policajtmí hovoriť, že „zajtra skapeš, ja mám matku na ministerstve a mne sa nemôže nič stať“, čo u E. U. vzbudilo dôvodnú obavu o jeho zdravie, pričom opísaným konaním spôsobil taktiež E. U. zranenia zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov, zmliaždenie čelovej oblasti hlavy nad koreňom nosa, zmliaždenie hrudnej steny v prednej dolnej časti vpravo a zlomeninu krčka piatej záprstnej kosti pravej ruky s posunom úlomkov s dobou liečenia a obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní do šiestich týždňov.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím §41 ods. 1, § 56 ods. 1, § 57 ods. 3 Tr. zákona bol obžalovanému uložený úhrnný peňažný vo výmere 350,- €.

Pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu obžalovaného zmarený, mu súd uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, § 74 ods. 1 Tr. zákona mu bolo uložené ústavné ochranné protialkoholické liečenie.

Podľa § 56 ods. 3 Tr. zákona súd povolil obžalovanému peňažný trest splácať sumou 30,- € mesačne počnúc dňom právoplatnosti rozsudku tak, aby bol peňažný trest splatený do jedného roka od jeho právoplatnosti.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že podáva odvolanie v zákonnej lehote, čo do výroku o treste, nakoľko súdom uložený trest je nesprávny, neprimerane nízky a zjavne nevhodný vzhľadom k rozsahu a spôsobu spáchania protiprávneho konania obžalovaného. Poukázal v odvolaní na tú skutočnosť, že sa obžalovaný priznal zo skutku, ktorý mu obžaloba kladie za vinu a tento oľutoval, ale na druhej strane išlo hrubo násilné správanie, ktorým obžalovaný fyzicky napadol poškodeného na mieste verejnosti prístupnom pod vplyvom alkoholu. Takéhoto konania sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre obdobnú trestnú činnosť, kedy mu bol uložený podmienený trest a skúšobná doba plynula od 23.05.2014 do 24.05.2016. Uzavrel svoje odvolanie tým, že krátko len po uplynutí 6 mesiacov po právoplatnosti odsúdenia sa dopustil ďalšej násilnej trestnej činnosti. Má za to, že peňažný trest nie je uložený správne a to i s poukazom na jeho nevyožiteľnosť, nakoľko obžalovaný je nezamestnaný, nemajetný.

Navrhol preto krajskému súdu zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Obhajca obžalovaného sa písomne vyjadril k dôvodom odvolania okresného prokurátora. V písomnom vyjadrení uviedol, že v plnom rozsahu sa stotožnil s odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa vo všetkých výrokoch. Hodnotil odvolanie okresného prokurátora za subjektívne, nesprávne a arbitrárne. Poukázal na doznanie obžalovaného a ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zákona. Uviedol, že uvedený peňažný trest jeho klient zaplatí z finančných prostriedkov, ktoré zarobil na brigádach. Navrhol zamietnuť odvolanie okresného prokurátora.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajského prokurátora navrhla vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora v celom rozsahu a uložiť obžalovanému nepodmienečný trest.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný Y. T. sa pridrižoval písomného vyjadrenie k odvolaniu prokuratúry a navrhol toto zamietnuť s tým, že s rozsudkom súdu prvého stupňa sa stotožnil.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len za predpokladu, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V prejednávanej trestnej veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.07.2015 obžalovaný postupom podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku a zároveň na všetky otázky položené podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. odpovedal „áno“ a následne správne súd I. stupňa uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 8 Tr. por. rozhodol, že vykoná vo veci iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Správne preto postupoval súd I. stupňa, keď obžalovaného Y. T. uznal za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako bol vymedzený v obžalobe Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 09.03.2015 sp. zn. 2 Pv 637/14.

Je potrebné uviesť, že odvolací súd sa skutkovými zisteniami nezaoberal, pretože rozhodnutie o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a preto ho nemožno meniť ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody sa odvolací súd zaoberal iba preskúmaním výroku o treste a konaním, ktoré vydaniu tohto výroku predchádzalo.

Pokiaľ ide o výrok o treste, súd prvého stupňa podľa názoru odvolacieho súdu v tejto časti pochybil, keď neprihliadol na zásady ukladania trestov (§ 34 Tr. zákona) a v odôvodnení rozsudku sa nedostatočne vysporiadal s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 a 5 Tr. zákona.

U obžalovaného je potrebné ustáliť jednu poľahčujúcu okolnosť v súlade s ustanovením § 36 písm. l/ Tr. zákona a dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona. Obžalovaný sa doznal k spáchaniu skutku, ale na druhej strane je potrebné konštatovať, že sa dopustil viacerých trestných činov a bol už v minulosti za obdobný trestný čin odsúdený.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejší.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona je možné páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody až na 3 roky.

Po úprave základnej trestnej sadzby pri použití § 38 ods. 4 Tr. zákona došlo k úprave trestnej sadzby rozpätím 12 mesiacov až 3 roky.

Krajský súd pri hodnotení osoby obžalovaného zistil, že tento sa predmetnej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/42/2014 zo dňa 14.04.2014, právoplatného dňa 23.05.2014, kedy bol odsúdený pre obdobnú trestnú činnosť a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov. Počas plynutia skúšobnej doby, ktorá trvala do 24.05.2016, sa obžalovaný dopustil predmetnej trestnej činnosti. Je teda zrejmé, že krátko po tom, ako bol odsúdený za násilnú trestnú činnosť a bol mu uložený výchovný trest, tento svoj účel neplní, pretože sa opätovne dopúšťa rovnakej trestnej činnosti. Vo vzťahu k osobe obžalovaného treba ešte konštatovať, že bol v minulosti 3-krát súdne trestaný, pričom sa jedná o zahľadené odsúdenia, ktoré však pri hodnotení osoby páchatel'a treba zhodnotiť. Jednalo sa tiež aj o násilnú trestnú činnosť. Vo vzťahu k hodnoteniu osoby obžalovaného odvolací súd poukazuje aj na priestupky, ktorých sa obžalovaný dopustil jednak proti občianskemu spolunažívaniu a jednak na priestupky v cestnej doprave. V tomto smere odvolací súd uzatvára hodnotenie osoby obžalovaného s konštatovaním, že obžalovaný nevedie riadny život a sústavne sa dostáva do rozporu so zákonom.

Naviac súd poukazuje aj na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorého podmienený trest nemožno ukladať, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

S poukazom na § 34 ods. 1 Tr. zákona po preskúmaní výroku o treste dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je plne dôvodné. Na podklade týchto skutočností uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, ktorý trest je na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby.

Obžalovaného pre výkon nepodmienečného trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a /Tr. zákona do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný delikt.

Výrok súdu prvého stupňa týkajúci sa uloženia ústavného ochranného protialkoholického liečenia ponechal odvolací súd bezo zmeny.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.